Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

19 декември 2019 година*

„Преюдициално запитване — Правна закрила на Общността на сортовете растения — Регламент (ЕО) № 2100/94 — Член 13, параграфи 2 и 3 — Действие на правната закрила — Система на каскадна защита — Отглеждане на сортови компоненти и събиране на плодовете от тях — Разграничение между действията, извършени по отношение на сортовите компоненти, и тези, извършени по отношение на посевния материал — Понятие за неразрешено използване на сортови компоненти — Член 95 — Временна закрила“

По дело C-176/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) с акт от 6 март 2018 г., постъпил в Съда на 7 март 2018 г., в рамките на производство по дело

Club de Variedades Vegetales Protegidas

срещу

Adolfo Juan Martínez Sanchís,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: P. G. Xuereb, председател на състава, T. von Danwitz (докладчик) и A. Kumin, съдии,

генерален адвокат: H. Saugmandsgaard Øe,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 май 2019 г.,

като има предвид становищата, представени:

– за Club de Variedades Vegetales Protegidas, от P. Tent Alonso, abogado, и от V. Gigante Pérez, G. Navarro Pérez и I. Pérez-Cabrero Ferrández, abogadas,

– за г-н Martínez Sanchís, от C. Kraus Frutos, abogada, и от M. L. Maestre Gómez, procuradora,

– за гръцкото правителство, от G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou и A. Vasilopoulou, в качеството на представители,

* Език на производството: испански.

– за Европейската комисия, от B. Eggers, I. Galindo Martín, Гр. Колева, F. Castilla Contreras и F. Castillo de la Torre, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 18 септември 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 13 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Club de Variedades Vegetales Protegidas (наричано по-нататък „CVVP“), представляващо интересите на титуляря на правната закрила на Общността на сортовете растения за сорта мандаринови дървета Nadorcott, и г-н Adolfo Juan Martínez Sanchís във връзка с използването от страна на последния на фиданки от този сорт.

Правна уредба

Конвенцията UPOV

3 Международната конвенция за закрила на новите сортове растения от 2 декември 1961 г., преразгледана на 19 март 1991 г. (наричана по-нататък „Конвенцията UPOV“), е одобрена от името на Европейската общност с Решение на Съвета от 30 май 2005 г. (ОВ L 192, 2005 г., стр. 63; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 89).

4 Съгласно член 14 от тази конвенция:

„*1. [Действия по отношение на размножителния материал] а)* при спазването на членове 15 и 16 следните действия по отношение на размножителния материал на закриляния сорт изискват съгласието на селекционера:

i) производство или репродукция (размножаване);

ii) поставяне при подходящи условия с цел размножаване;

iii) предлагане за продан;

iv) продажба или друг вид търговия;

v) износ;

vi) внос;

vii) съхраняване за една от споменатите в точки от i) до vi) цели;

б) селекционерът може да даде одобрението си при спазването на определени условия и ограничения.

2. [*Действия по отношение на материала от реколтата*] При спазването на членове 15 и 16, действията, посочени в параграф 1, буква а), от i) до vii), по отношение на материала от реколтата, включително цели растения и части от растения, получен чрез неоторизирано използване на размножителен материал от закриляния сорт, изискват съгласието на селекционера, освен когато селекционерът е имал съответната възможност да упражни своето право по отношение на споменатия размножителен материал.

[…]“.

Регламент № 2100/94

5 Съгласно четиринадесето, седемнадесето, осемнадесето, двадесето и двадесет и девето съображение от Регламент № 2100/94:

„като има предвид, че тъй като правната закрила на Общността на сортовете растения трябва да има единен резултат в цялата Общност, търговските операции, предмет на съгласието на титуляря, трябва да бъдат ясно дефинирани; като има предвид, че обхватът на защитата следва да бъде разширен, в сравнение с повечето национални системи, и да обхване някои растителни материали, за да вземе предвид търговията със страни извън Общността, в които не съществува защита; като има предвид обаче, че въвеждането на принципа на изчерпване на правата трябва, от друга страна, да гарантира, че защитата не е прекомерна;

[…]

като има предвид, че упражняването на правата, предоставени от закрилата на Общността на сортовете растения трябва да бъде предмет на ограничения, предвидени в разпоредби, приети в обществен интерес;

като има предвид, че това включва защитата на селскостопанската продукция; като има предвид, че за тази цел е необходимо на земеделския производител да бъде разрешено да използва, съгласно някои условия, продукцията от реколтата си за размножаване;

[…]

като има предвид, че следва да се предвиди и задължително лицензиране при някои обстоятелства в обществен интерес, което може да включва необходимостта от снабдяване на пазара с материал, притежаващ определени характеристики или от продължаване на поощряването на постоянната селекция на подобрените сортове;

[…]

като има предвид, че настоящият регламент държи сметка за съществуващите международни споразумения, като [Конвенцията UPOV] […]“.

6 Член 5 от този регламент, озаглавен „Предмет на правната закрила на Общността на сортовете растения“, предвижда в параграф 3:

„Една растителна съвкупност се състои от цели растения или части от растения, доколкото тези части могат да произвеждат цели растения, като и двете са наричани по-долу „сортови компоненти“.

7 Член 13 от този регламент, озаглавен „Права на титуляря на закрила на Общността на сортовете растения и ограничения“, гласи:

„1. Закрилата на Общността на сортовете растения предоставя на титуляря или титулярите на закрила на Общността на сортовете растения, наричани по-нататък „титуляр“, правото да извършва действията, посочени в параграф 2.

2. Без да се засягат разпоредбите на членове 15 и 16, разрешение от титуляря се изисква за следните действия, свързани със сортовите компоненти или посевния материал на защитения сорт, наричани по-долу „материал“:

а) производство или възпроизводство (размножаване);

б) подготовка за целите на размножаването;

в) предлагане за продажба;

г) продажба или друг вид търговия;

д) износ от Общността;

е) внос в Общността;

ж) съхраняване за целите, посочени в [букви] а) до е).

Титулярят може да постави условия и ограничения за издаването на разрешение.

3. Параграф 2 се прилага за посевния материал само ако последният е получен чрез неразрешеното използване на сортови компоненти от защитения сорт, освен ако титулярят разумно е могъл да упражни правото си, свързано със споменатите сортови компоненти.

[…]“.

8 Член 16 от същия регламент, озаглавен „Изчерпване на правната закрила на Общността на сортовете растения“, гласи:

„Правната закрила на Общността на сортовете растения не се разпростира върху действията, свързани с материала от защитения сорт или от сорт, обхванат от разпоредбите на член 13, параграф 5, който е предоставен на други лица от титуляря или с негово съгласие на територията на Общността, или с материала, който е производен на посочения материал, освен ако тези действия:

а) включват по-нататъшното размножаване на въпросния сорт, освен когато това размножаване е предвидено при предоставянето на материала;

или

б) включват износ на сортови компоненти към трета страна, която не защитава сортовете от растителния род или от растителния вид, към който принадлежи сортът, освен ако крайното предназначение на изнасяния материал е консумация“.

9 Съгласно член 94 от Регламент № 2100/94, озаглавен „Нарушения“:

„1. Всяко лице, което:

а) извърши, без да има право на това, едно от действията, предвидени в член 13, параграф 2, по отношение на сорт, който е предмет на правната закрила на Общността на сортовете растения;

или

б) не използва правилно дадено сортово наименование съгласно член 17, параграф 1, или не предостави информацията, необходима съгласно член 17, параграф 2;

или

в) използва, в нарушение на член 18, параграф 3, сортовото наименование на даден сорт, който е предмет на правната закрила на Общността на сортовете растения, или наименование, което може да бъде объркано със споменатото наименование,

може да бъде предмет на съдебен иск от страна на титуляря за прекратяване на това нарушение или за заплащане на справедливо възнаграждение или и за двете.

2. Всяко лице, което действа умишлено или поради небрежност, е длъжно да обезщети титуляря за произтеклата вследствие на това вреда. В случай на лека небрежност, размерът на иска за обезщетение на титуляря може да бъде намален според степента на тази небрежност, без обаче да бъде по-нисък от ползата, извлечена от извършителя на нарушението“.

10 Член 95 от Регламента гласи следното:

„Титулярят може да претендира за справедливо обезщетение от страна на всяко лице, извършило, през периода между публикуването на заявката за правна закрила на Общността на сортовете растения и предоставянето на посочените права, действие, което би му било забранено след този период по силата на правата на Общността“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

11 След подадена на 22 август 1995 г. заявка от Nadorcott Protection SARL до Службата на Общността за сортовете растения (CPVO), на 4 октомври 2004 г. тази служба му предоставя правна закрила на Общността на сортовете растения във връзка със сорта мандаринови дървета, наречен Nadorcott. Това решение е предмет на жалба, която спира изпълнението му и която на 8 ноември 2005 г. е отхвърлена с решение, публикувано в официалния бюлетин на CPVO от 15 февруари 2006 г.

12 В периода между 22 август 1995 г. и 15 февруари 2006 г. г-н Martínez Sanchís закупува от общодостъпен разсадник фиданки от сорта Nadorcott, някои от които са засадени през пролетта на 2005 г., а други — през пролетта на 2006 г. След 15 февруари 2006 г. той заменя определен брой фиданки от този растителен сорт, като новите фиданки — както става ясно от акта за преюдициално запитване — са закупени от същия този разсадник.

13 CVVP, на когото е възложено да предяви искове за нарушение на правата върху сорта Nadorcott, предявява съдебен иск срещу г-н Martínez Sanchís с мотива, че е нарушил правата на титуляря на правната закрила на Общността на сортовете растения във връзка с този растителен сорт. Така CVVP предявява, от една страна, иск на основание на „временната закрила“ по отношение на

действията, извършени от г-н Martínez Sanchís преди предоставянето на тази закрила, а именно на 15 февруари 2006 г., и от друга страна, иск за нарушение поради действията, извършени след тази дата. Освен това CVVP иска да се преустановят всички тези действия, в това число продажбата на плодовете от дърветата на посочения растителен сорт, както и да се присъди обезщетение за вредите, които се твърди, че са настъпили в резултат на действията на г-н Martínez Sanchís, извършени както през периода на временна закрила, така и след него.

14 Като приема, че искът за нарушение на CVVP е погасен по давност съгласно член 96 от Регламент № 2100/94, първоинстанционната юрисдикция го отхвърля.

15 Audiencia Provincial (Апелативен съд на провинция, Испания), сезиран с въззивна жалба срещу това решение, приема, че погасителната давност не е изтекла, но отхвърля жалбата като неоснователна. Тази юрисдикция констатира, от една страна, че г-н Martínez Sanchís е закупил фиданките от сорта Nadorcott добросъвестно от общодостъпен разсадник, а от друга страна, че ги е закупил преди датата на предоставяне на правната закрила на Общността на сортовете растения във връзка с този сорт, а именно 15 февруари 2006 г. При тези обстоятелства посочената юрисдикция приема, че претенциите на CVVP са неоснователни.

16 CVVP подава касационна жалба срещу това решение пред Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания).

17 Тази юрисдикция поставя въпроса дали отглеждането на сортови компоненти на защитен сорт и събирането на плодовете от тези компоненти трябва да се считат за действие, свързано със „сортовите компоненти“, което съгласно член 13, параграф 2, буква а) от Регламент № 2100/94 изисква предварителното разрешение на титуляря на правната закрила на Общността на сортовете растения във връзка с растителния сорт, като в противен случай може да бъде предявен иск за нарушение, или по-скоро за действие, свързано с „посевния материал“, което според същата юрисдикция е обусловено от това изискване за предварително разрешение само при условията, посочени в член 13, параграф 3 от този регламент.

18 В хипотезата, в която по делото, с което е сезирана, следва да се приложи член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94, запитващата юрисдикция иска да се установи освен това дали условието за „неразрешеното използване на сортови компоненти от защитения сорт“ по смисъла на тази разпоредба може да бъде изпълнено, когато разглежданият сорт, от който са закупени фиданки в периода между публикуването на заявката за закрила и действителното предоставяне на тази закрила, се ползва само от „временна закрила“ в съответствие с член 95 от този регламент.

19 При тези обстоятелства Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) В случай че земеделски производител е закупил фиданки на растителен сорт от разсадник (обект на трето лице) и ги е засадил, преди предоставената за този сорт закрила да започне да действа, необходимо ли е, за да се признае правото за забрана на определени действия, предвидено в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94 по отношение на по-нататъшните действия на земеделския производител, а именно събиране на последващите реколти от дърветата, да са изпълнени условията по член 13, параграф 3, или, напротив, трябва да се счита, че действията по събиране на реколтата са такива по производство или възпроизводство на сорта, при които се получава „събран материал“, и могат да бъдат забранени от титуляря на растителния сорт, без да е необходимо да са изпълнени условията по параграф 3?

2) Съобразено ли е с член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94 тълкуване, според което системата на каскадна защита е приложима срещу което и да е от посочените в член 13, параграф 2 [от този регламент] действия по отношение на „събрания материал“, включително самото събиране на реколтата, или само срещу действията, извършени след производството на събрания материал, като например складирането му и търговията с него?

3) Необходимо ли е — при прилагане на системата за разпростиране на каскадната защита, предвидена в член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94, по отношение на „събрания материал“ — за да е изпълнено първото условие, фиданките да са закупени, след като титулярят е получил закрилата на Общността за растителния сорт, или би било достатъчно те да са закупени, докато титулярят се е ползвал от временна закрила, в периода между публикуването на заявката и момента, в който предоставената за растителния сорт закрила е започнала да действа?“.

По преюдициалните въпроси

По първия и втория въпрос

20 В началото следва да се отбележи, че докато CVVP е изтъкнало пред запитващата юрисдикция, че г-н Martínez Sanchís е засадил, присадил или използвал за търговски цели разглеждания в главното производство растителен сорт, тази юрисдикция единствено споменава при представянето на фактите в главното производство, че той е засадил фиданките, които е закупил в разсадник. По този начин става ясно, че самият той не е размножавал компоненти на защитения сорт, което запитващата юрисдикция следва да провери. Освен това следва да се отбележи, както става ясно в съответствие с писмените становища, представени пред Съда, че събираните плодове от мандариновите дървета от сорта Nadorcott, разглеждан в главното производство, не могат да бъдат използвани като материал за размножаване на растенията от този растителен сорт.

21 При тези условия следва да се приеме, че с първия и втория си въпрос, които следва да се разгледат заедно, по същество запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 13, параграф 2, буква а) и параграф 3 от Регламент № 2100/94 трябва да се тълкува в смисъл, че дейността по отглеждане на защитен сорт и събирането на плодовете му, които не могат да бъдат използвани като материал за размножаване, изисква разрешението на титуляря на посочения растителен сорт, доколкото са изпълнени условията, предвидени в параграф 3 от посочения член.

22 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 13, параграф 2, буква а) от Регламент № 2100/94 разрешението от титуляря на правна закрила на растителен сорт се изисква за „действията по производство и възпроизводство (размножаване)“, свързани със „сортовите компоненти“ или „посевния материал“ на защитен сорт.

23 Макар посочената разпоредба да се отнася както до сортовите компоненти, така и до посевния материал на защитения сорт, които тя нарича заедно „материал“, закрилата, предвидена за тези две категории, все пак се различава. Всъщност в член 13, параграф 3 от този регламент се уточнява, че по отношение на действията, посочени в параграф 2 от този член, свързани с посевния материал, такова разрешение се изисква само ако той е получен чрез неразрешеното използване на сортови компоненти от защитения сорт и при условие че титулярят на този сорт не е могъл разумно да упражни правото си, свързано със сортовите компоненти на защитения сорт. Следователно разрешението, което се изисква съгласно член 13, параграф 2, буква а) от

посочения регламент от страна на титуляря на правна закрила на Общността на сортовете растения, е наложително, когато става въпрос за действия, свързани с посевния материал, само ако са изпълнени предвидените в параграф 3 от този член условия.

24 Ето защо следва да се приеме, че Регламент № 2100/94 предвижда „първична“ закрила, която обхваща производството или възпроизводството на сортовите компоненти в съответствие с член 13, параграф 2, буква а) от този регламент. От своя страна посевният материал е предмет на „вторична“ закрила, също посочена в тази разпоредба, но силно ограничена от допълнителните условия, предвидени в параграф 3 от същия член (вж. в този смисъл решение от 20 октомври 2011 г., Greenstar-Kanzi Europe, C-140/10, EU:C:2011:677, т. 26).

25 Така, за да се определи дали и при какви условия член 13, параграф 2, буква а) от Регламент № 2100/94 се прилага по отношение на дейността по отглеждане на защитен растителен сорт и събирането на плодовете от този сорт, които не могат да бъдат използвани като материал за размножаване, следва да се разгледа дали тази дейност може да доведе до производството или възпроизводството на сортови компоненти или на посевния материал на защитения сорт.

26 В това отношение следва да се констатира, че предвид обичайния смисъл на използваните в тази разпоредба термини „производство“ и „възпроизводство“ тя се прилага по отношение на действията, с които се генерират нови сортови компоненти или посевен материал.

27 Освен това следва да се припомни, че член 5, параграф 3 от Регламент № 2100/94 определя понятието „сортови компоненти“ като отнасящо се до целите растения или частите от растения, доколкото тези части могат да произвеждат цели растения.

28 В конкретния случай обаче, както става ясно от точка 20 от настоящото решение, плодът, събран от дървета на разглеждания в главното производство сорт, не може да бъде използван като материал за размножаване на растенията от този сорт.

29 Следователно отглеждането на подобен защитен сорт и събирането на плодовете от фиданките от този сорт не могат да се квалифицират като „действие, свързано с производство или възпроизводство (размножаване)“ на сортови компоненти по смисъла на член 13, параграф 2, буква а) от Регламент № 2100/94, а трябва да се разглеждат като производство на посевен материал, който съгласно тази разпоредба във връзка с член 13, параграф 3 от този регламент изисква разрешение от титуляря на правната закрила на Общността на сортовете растения само доколкото този посевен материал е получен чрез неразрешеното използване на сортови компоненти от защитения сорт, освен ако титулярят е могъл разумно да упражни правото си, свързано със споменатите сортови компоненти.

30 Значението на капацитета за размножаване във връзка с прилагането на член 13, параграф 2, буква а) от този регламент по отношение на действията, свързани с производство или възпроизводство, освен в случаите, когато условията по параграф 3 от този член са изпълнени по отношение на посевния материал, се потвърждава от контекста, в който се вписва член 13.

31 По-специално, от разпоредбите на член 16 от Регламент № 2100/94 относно изчерпването на правната закрила на Общността на сортовете растения следва, че тази закрила се разпростира върху действията, свързани с материала от защитения сорт, който е предоставен на други лица от титуляря или с негово съгласие, само доколкото тези действия включват по-специално по-нататъшното размножаване, за което титулярят на въпросния сорт не е дал съгласието си.

32 По отношение на целите на Регламент № 2100/94 от пето, четиринадесето и двадесето съображение от този регламент следва по-специално че макар установеният от Съюза режим да цели да предостави защита на селекционерите, които развиват нови сортове, за да насърчи в обществен интерес подбора и развитието на нови сортове, тази защита не трябва да надхвърля

необходимото за насърчаване на тази дейност, за да не бъдат застрашени защитата на обществените интереси, каквито са защитата на селскостопанската продукция, снабдяването на пазара с материал, притежаващ определени характеристики, или за да не бъде застрашена самата цел, изразяваща се в продължаване на поощряването на постоянната селекция на подобрените сортове. По-специално, според съвместния прочит на седемнадесето и осемнадесето съображение от посочения регламент селскостопанската продукция представлява обществен интерес, обосноваващ въвеждането на ограничения при упражняването на правата, предоставени от правната закрила на Общността на сортовете растения. За да отговори на тази цел, член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94 гласи, че закрилата, предоставена от параграф 2 от този член на титуляря на правна закрила на Общността на сортовете растения, се прилага по отношение на „посевния материал“ само при определени условия.

33 За разлика от това тълкуването, според което член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94 би засегнал, независимо от предвидените в параграф 3 от този член условия, и дейността, състояща се в събиране на плодовете на защитен сорт, без тези плодове да могат да бъдат използвани за размножаване на този сорт, би било несъвместимо с посочената цел, тъй като резултатът от него би бил параграф 3 от този член да бъде лишен от всякакво полезно действие и следователно установеният в член 13, параграфи 2 и 3 от този регламент режим на каскадна защита да бъде поставен под въпрос.

34 Освен това общественият интерес, свързан със защитата на селскостопанската продукция, посочен в седемнадесето и осемнадесето съображение от Регламент № 2100/94, би бил евентуално поставен под въпрос, ако независимо от условията, предвидени в параграф 3 от този член, правата, които черпи титулярят на правна закрила на Общността на сортовете растения от член 13, параграф 2, буква а) от Регламент № 2100/94, се разпростират върху продуктите от реколтата на защитения сорт, които не могат да бъдат използвани за размножаване.

35 Тълкуването, според което „първичната“ закрила по член 13, параграф 2, буква а) от този регламент се ограничава, извън случаите, в които са изпълнени условията по параграф 3 от този член по отношение на посевния материал, до сортовите компоненти като материал за размножаване, се потвърждава от член 14, параграф 1, буква а) от Конвенцията UPOV, която следва да се вземе предвид за целите на тълкуването на посочения регламент в съответствие с двадесет и девето съображение от него.

36 Всъщност по силата на член 14, параграф 1, буква а) от тази конвенция действията по „производство“ или „репродукция“ по отношение на „размножителния материал на закриляния сорт“ изискват съгласието на селекционера.

37 Освен това, както отбелязва генералният адвокат в точки 32—35 от заключението си, от подготвителните работи във връзка с член 14, параграф 1, буква а) от Конвенцията UPOV следва, че използването на размножителния материал за целите на производството на реколта е било изрично отхвърлено от приложното поле на тази разпоредба, установяваща условията за прилагане на първичната закрила, която съответства на тази по член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94.

38 Ето защо по силата на член 14, параграф 1, буква а) от Конвенцията UPOV селекционерът може да забрани не използването на сортови компоненти единствено за целите на селскостопанска реколта, а само действия, които водят до възпроизводство или до размножаване на защитения сорт.

39 С оглед на всички тези съображения на първия и втория въпрос следва да се отговори, че член 13, параграф 2, буква а) и параграф 3 от Регламент № 2100/94 трябва да се тълкува в смисъл, че дейността по отглеждане на защитен сорт и събиране на плодовете му, които не

могат да бъдат използвани като материал за размножаване, изисква разрешението на титуляря на правната закрила на Общността на сортовете растения във връзка с посочения растителен сорт, доколкото са изпълнени условията, предвидени в член 13, параграф 3 от този регламент.

По третия въпрос

40 С третия си въпрос по същество запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94 трябва да се тълкува в смисъл, че плодовете от даден растителен сорт, които не могат да бъдат използвани като материал за размножаване, трябва да се считат за получени чрез „неразрешено използване на сортови компоненти“ от този растителен сорт по смисъла на тази разпоредба, когато тези сортови компоненти са били размножавани и продавани на земеделски стопанин от разсадник през периода между публикуването на заявката за правна закрила на Общността на посочения растителен сорт и предоставянето ѝ.

41 В това отношение следва да се отбележи, от една страна, че след предоставянето на правната закрила на Общността на сортовите растения неразрешеното извършване на действията, посочени в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94, по отношение на растителния сорт, който е предмет на тази закрила, представлява „неразрешено използване“ по смисъла на член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94. Така, в съответствие с член 94, параграф 1, буква а) от посочения регламент, всяко лице, което при тези обстоятелства извърши едно от тези действия, може да бъде предмет на съдебен иск от страна на титуляря за прекратяване на това нарушение или за заплащане на справедливо възнаграждение или и за двете.

42 От друга страна, що се отнася до периода преди предоставянето на тази закрила, в съответствие с член 95 от Регламент № 2100/94 посоченият титуляр може да претендира справедливо обезщетение от страна на всяко лице, извършило, през периода между публикуването на заявката за правна закрила на Общността на сортовете растения и предоставянето на посочените права, действие, което би било забранено на това лице след този период по силата на такава закрила.

43 Следва да се приеме, че тъй като член 95 от този регламент посочва единствено възможността на титуляря на правната закрила на Общността на сортовете растения във връзка с даден растителен сорт да претендира справедливо обезщетение, той не му предоставя други права, като по-специално правото да разрешава или забранява използването на сортови компоненти на тази растителен сорт през посочения в член 95 период. Следователно този режим на закрила се различава от режима на предварителното разрешение, който се прилага, когато действията, посочени в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94, са извършени след предоставянето на правната закрила на Общността.

44 От това следва, че що се отнася до периода на закрила, посочен в член 95 от Регламент № 2100/94, титулярят на правната закрила на Общността на сортовете растения не може да забрани извършването на едно от действията, посочени в член 13, параграф 2 от този регламент, поради това че не е дал съгласието си, така че извършването им не представлява „неразрешено използване“ по смисъла на член 13, параграф 3 от посочения регламент.

45 В конкретния случай от изложеното по-горе следва, че доколкото размножаването и продажбата на фиданките от защитения растителен сорт, разглеждан в главното производство, на г-н Martínez Sanchís са извършени през периода, посочен в член 95 от Регламент № 2100/94, тези действия не могат да се приемат за такова неразрешено използване.

46 Така плодовете, получени от тези фиданки, не трябва да се считат за получени при неразрешено използване по смисъла на член 13, параграф 3 от този регламент дори когато са били събрани след предоставянето на правната закрила на Общността на сортовете растения. Всъщност, както следва от отговора на първия и втория въпрос, отглеждането на сортовите компоненти на даден растителен сорт и събирането на неговите плодове, които не могат да бъдат използвани като материал за размножаване, не представлява действие по производство или възпроизводство на сортовите компоненти по смисъла на член 13, параграф 2, буква а) от Регламент № 2100/94.

47 Що се отнася до фиданките от защитения растителен сорт, които са били размножени и продадени на г-н Martínez Sanchís от разсадник след предоставянето на правната закрила на Общността на сортовете растения, следва да се отбележи, че както размножаването на тези фиданки, така и продажбата им могат да представляват такова неразрешено използване, тъй като по силата на член 13, параграф 2, букви в) и г) от Регламент № 2100/94 предлагането за продажба, продажбата или друг вид търговия на плодовете от защитен сорт изискват предварителното съгласие на титуляря на правната закрила на Общността на сортовете растения.

48 При тези условия плодовете на фиданките от защитения растителен сорт, посочени в предходната точка, които са събрани от г-н Martínez Sanchís, могат да се приемат за получени чрез неразрешеното използване на сортови компоненти от защитен сорт по смисъла на член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94.

49 Имайки предвид това, за целите на прилагането на последната разпоредба е необходимо още този титуляр да не е могъл да упражни разумно правото си, свързано със защитения сорт, разглеждан в главното производство, спрямо разсадника, който е размножил и продал сортовите компоненти.

50 Тъй като актът за преюдициално запитване не съдържа конкретно указание във връзка с последното условие, установено в член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94, във всички случаи запитващата юрисдикция трябва да направи необходимите в това отношение проверки.

51 С оглед на изложените по-горе съображения на третия въпрос следва да се отговори, че член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94 трябва да се тълкува в смисъл, че плодовете от даден растителен сорт, които не могат да бъдат използвани като материал за размножаване, не могат да се считат за получени чрез „неразрешено използване на сортови компоненти“ от този растителен сорт по смисъла на тази разпоредба, когато тези сортови компоненти са били размножавани и продавани на земеделски стопанин от разсадник през периода между публикуването на заявката за правна закрила на Общността на сортовете растения във връзка с посочения растителен сорт и предоставянето ѝ. Когато след предоставянето на тази закрила посочените сортови компоненти са били размножавани и продавани без съгласието на титуляря на тази закрила, последният може да се позове на правото, което му предоставя член 13, параграф 2, буква а) и параграф 3 от този регламент, що се отнася до посочените плодове, освен ако е могъл разумно да упражни правото си, свързано със същите тези сортови компоненти.

По съдебните разноски

52 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

1) **Член 13, параграф 2, буква а) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения трябва да се тълкува в смисъл, че дейността по отглеждане на защитен сорт и събиране на плодовете му, които не могат да бъдат използвани като материал за размножаване, изисква разрешението на титуляря на правната закрила на Общността на сортовете растения във връзка с посочения растителен сорт, доколкото са изпълнени условията, предвидени в член 13, параграф 3 от този регламент.**

2) **Член 13, параграф 3 от Регламент № 2100/94 трябва да се тълкува в смисъл, че плодовете от даден растителен сорт, които не могат да бъдат използвани като материал за размножаване, не могат да се считат за получени чрез „неразрешено използване на сортови компоненти“ от този растителен сорт по смисъла на тази разпоредба, когато тези сортови компоненти са били размножавани и продавани на земеделски стопанин от разсадник през периода между публикуването на заявката за правна закрила на Общността на сортовете растения във връзка с посочения растителен сорт и предоставянето ѝ. Когато след предоставянето на тази закрила посочените сортови компоненти са били размножавани и продавани без съгласието на титуляря на тази закрила, последният може да се позове на правото, което му предоставя член 13, параграф 2, буква а) и параграф 3 от този регламент, що се отнася до посочените плодове, освен ако е могъл разумно да упражни правото си, свързано със същите тези сортови компоненти.**

Подписи